

[Ministeren for skatter og afgifter]

direktivet på som baggrund for, hvad det var, det drejede sig om. Det fremgår klart af bemærkningerne, hvorfor man har gjort det. Direktivet er jo underkastet EFs domstolspraksis, og ved at hæfte direktivet på har man klargjort, at EFs domstolspraksis kan sige os, om det fortolkes på den rigtige måde eller ej. Hvis vi nu skrev det om og brugte danske ord, så kunne det jo være, det var svært at få det skrevet sådan, at der blev overensstemmelse imellem direktivet og den danske tekst, og det kunne skabe vanskeligheder ved EF-Domstolens fortolkning. Jeg tror i og for sig, det er en bedre måde, man har valgt at gøre det på i lovforslaget. Der er ikke tilsigtet nogen lettelse, det er mere et spørgsmål om, at man her bruger en fremgangsmåde, som klart understreger, at Danmark har tiltrådt dette direktiv og ønsker at efterleve dette direktiv, så vidt det er muligt inden for den gældende danske lovgivning, som vi opererer med på dette område.

Der blev også spurgt, hvilke myndigheder der skulle være kontaktpmyndigheder. I første omgang er det skatteministeriet, der skal være kontrolmyndigheden og formidle kontakten. Det finder vi er rigtigt, og det fremgår også klart af bemærkningerne, at indtil vi ser, hvordan det vil være mest hensigtsmæssigt at tilrettelægge den praktiske udformning af disse ting, så må det være ministeriet, der har hånd i hanke med det. Hvis det så viser sig, at det er mere hensigtsmæssigt at gøre det på en anden måde, så har jeg svært ved at tro, at nogen her i folketinget vil kunne have noget imod, at man får en mere hensigtsmæssig praksis. Her skal bygges noget nyt op, og det skal bygges op på den rigtige måde. Det er det, vi tilsigter med den bemærkning om, hvilke myndigheder der i hvert fald i første omgang skal stå med ansvaret for denne opbygning.

Jeg har vist allerede nævnt, at med hensyn til udveksling af oplysninger er Danmark ikke forpligtet til at gå længere, end der er dækning for i den gældende danske lovgivning. Det vil være rimeligt, at der optages forhandlinger om, hvilke oplysninger man kan få fra andre lande. Det er der også gjort rede for i bemærkningerne.

Vi har jo haft en udvekslingsaftale mellem de nordiske lande lige fra 1972 – endda en udvekslingsaftale, der vel går videre end det, der ligger i direktivet inden for Fællesskabet

– hvorefter man netop har kunnet give oplysninger, som kunne være medvirkende til at finde frem til skatteunddragelser. Det er efter regeringens opfattelse et skridt i den rigtige retning, at man også inden for EF i fællesskab søger at finde frem til skatteunddragelser.

Der er nogle, der kunne ønske at gå videre, altså videre end gældende dansk lovgivning i dag rækker; det ligger der ikke i dette forslag.

Jeg har noteret mig, at et betydeligt flertal her i folketinget er positivt indstillet over for lovforslaget. Det siger jeg naturligvis tak for.

Ib Christensen (DR):

Jeg kunne på skatte- og afgiftsministerens replik se, at jeg ikke har udtrykt mig tydeligt nok, men så må jeg da klargøre, hvad jeg sagde. For det første er der reelt tale om suverænitetssafgivelse, når det bliver EF-Domstolens praksis, der kommer til at være gældende i disse forhold. For det andet er der reelt tale om suverænitetssafgivelse, når man tillader andre EF-landes skattemyndigheder at foretage undersøgelser i Danmark.

Jeg har ikke sagt, at hermed sker der en total harmonisering el. lign. af hele indkomstskattelovgivningen i EF. Men når man nu bruger denne meget, meget brede artikel 100 som hjemmel, og når man skriver i begrundelsen for, at EF skal befatte sig med dette, den meget hårtukne begrundelse, at skatteunddragelser kan fremkalde fordrejning af kapitalbevægelserne og konkurrencevilkårene og derved påvirke det fælles markeds funktion, så er det, jeg siger: hvor meget mere kan det så ikke være tilfældet, når der er forskelligt beskatningsgrundlag med hensyn til indkomstbeskatning, når der er vidt forskellige skattesatser osv. med hensyn til indkomst- og formueskat osv. Altså: accepterer man dette begrænsede forslag med hensyn til indsats mod skatteunddragelser på EF-plan, når det drejer sig om direkte beskatning, så kan det næste skridt meget vel blive – det er der ikke politisk basis for i dag, men det kunne der meget vel blive – at man også skal til at harmonisere meget videregående vedrørende indkomstbeskatning, akkurat som man arbejder med en total harmonisering af alle de indirekte afgifter inden